

Sygn. akt. V GC 148/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2023r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu V Wydział Gospodarczy

Przewodnicząca sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2023r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Komandytowej w K.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością Spółce Komandytowej w K.

o zapłatę

zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Komandytowej w K. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Komandytowej w K. kwotę 15.399,69 zł (piętnaście tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt dziewięć złotych sześćdziesiąt dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot:

- 5.130,76 zł od dnia 19 stycznia 2019r. do dnia zapłaty,
- 1.656,56 zł od dnia 29 maja 2019r. do dnia zapłaty,
- 1.948,32 zł od dnia 29 maja 2019r. do dnia zapłaty,
- 1.673,35 zł od dnia 30 listopada 2019r. do dnia zapłaty,
- 1.705,81 zł od dnia 27 grudnia 2019r. do dnia zapłaty,
- 1.870,39 zł od dnia 27 grudnia 2019r. do dnia zapłaty,
- 1.414,50 zł od dnia 13 maja 2019r. do dnia zapłaty,

zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.000 zł (trzy tysiące złote) tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty,

nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kaliszu kwotę 770,05 zł (siedemset siedemdziesiąt złotych pięć groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś

Sygn. akt V GC 148/21

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w K. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej w K. nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym kwoty 15.399,69 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych od

kwoty 5.130,76 zł od dnia 19 stycznia 2019r. do dnia zapłaty, od kwoty 1.656,56 zł od dnia 29 maja 2019r. do dnia zapłaty, od kwoty 1.948,32 zł od dnia 29 maja 2019r. do dnia zapłaty, od kwoty 1.673,35 zł od dnia 30 listopada 2019r. do dnia zapłaty, od kwoty 1.705,81 zł od dnia 27 grudnia 2019r. do dnia zapłaty, od kwoty 1.870,39 zł od dnia 27 grudnia 2019r. do dnia zapłaty i od kwoty 1.414,50 zł od dnia 13 maja 2019r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód jest producentem mebli tapicerowanych, a pozwany był jego podwykonawcą. Na przełomie lutego i marca 2017r. powód zlecił pozwanemu wykonanie dwóch rodzajów mebli L. i N. według projektu przedłożonego przez powoda. Pozwany otrzymał wzór każdego modelu. Zgodnie z umową pozwany do produkcji mebli miał użyć własnych komponentów. Ustalono cenę mebli – N. 1.420 zł, L. 1150 zł. Zamówienia każdorazowo miały być składane drogą mailową. Określono termin realizacji zamówienia, który wynosił 4-5 tygodni. Pozwany dostarczał wyprodukowane meble do siedziby powoda. Każdy mebel miał być należycie zapakowany tak, by możliwy był jego dalszy transport. Wyprodukowane przez pozwanego meble powód sprzedawał kontrahentowi zagranicznemu, który następnie sprzedawał meble konsumentom. W okresie współpracy pozwany był jedynym podwykonawcą powoda w zakresie produkcji mebli N. i L.. Początkowo współpraca układała się bez większych zastrzeżeń. Pozwany rozpatrywał pozytywnie wszystkie reklamacje. Z biegiem czasu pozwany zaprzestał realizować reklamacje, nie odpowiadał na zgłoszenia reklamacyjne, mimo ponagień ze strony powoda. Powód związany treścią umowy ze swoim kontrahentem realizował reklamacje we własnym zakresie. Z uwagi na to, że pozwany wykonał meble niezgodnie ze sztuką tapicerską, konsumenci odstąpili od umowy. Powód zobowiązany był do zwrotu kosztów zakupu mebli swojemu kontrahentowi. Kosztami zrealizowanych reklamacji powód obciążył pozwanego, wystawiając odpowiednie faktury VAT. Pozwany po upływie terminów płatności wskazanych w poszczególnych fakturach VAT nie dokonał jednak zapłaty wynikających z nich kwoty. Pismami z dnia 15 maja 2020r. i 17 maja 2020r. powód wezwał pozwanego do dobrowolnego spełnienia świadczenia, jednakże pozostało ono bez odpowiedzi.

Do pozwu załączono faktury VAT, dokumenty reklamacyjne oraz wezwanie do zapłaty.

W dniu 11 grudnia 2020r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu wydała nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem pozwu, sygn. akt V GNC 4191/20.

Zachowując ustawowy termin pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości, wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania. W uzasadnieniu sprzeciwu wskazał, że pozwany w całości kwestionuje zasadność roszczeń powoda. Pozwany był jednym z co najmniej dwóch podmiotów wykonujących meble L. i N.. Oprócz pozwanego te modele mebli wykonywała również firma (...) Spółka Jawna w M.. Z przedstawionych w pozwie dokumentów nie wynika, że faktury dotyczyły reklamacji mebli produkowanych przez pozwanego. Również z korespondencji mailowej nie wynika, że nie dotyczyła ona mebli wyprodukowanych przez innych podwykonawców powoda. Pozwany posiada jasny i czytelny sposób oznaczania swoich produktów. Każdy produkt oznaczany jest ewidencjonowaną etykietą, pozwalającą zidentyfikować partię danego mebla oraz osoby zaangażowane w jej wyprodukowanie. Etykieta taka posiada datę produkcji mebla oraz pieczętkę pozwanego. W przypadku wystąpienia jakiegokolwiek reklamacji co do jakości produktu pozwany wymaga od dystrybutorów przynajmniej fotografii etykiety. Zasady te były znane powodowi. W przypadku wystąpienia jakiegokolwiek reklamacji pozwany żądał od powoda minimum, czyli udokumentowania, że reklamowany towar pochodzi od niego. Pozwany zakwestionował poszczególne reklamacje z powodu wskazanych braków. Do sprzeciwu załączono korespondencję mailową

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie i podtrzymał wnioski dowodowe złożone w pozwie. Do pisma załączył zdjęcia etykiet mebli.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód rozpoczął współpracę z pozwanym w 2017r. Pozwany miał wykonywać dla powoda trzy modele mebli o nazwie L., N. i M.. Są to meble tapicerowane, narożniki do pokoju dziennego. Umowa była ustna. Pozwany otrzymał od powoda model mebla, który był wcześniej produkowany dla powoda przez inną firmę. (...) miały być wykonane

identycznie co do kształtu. Producent miał sam zapewnić materiały. Ilość produkowanych mebli wynikała z ilości zamówień od klientów powoda. Tygodniowo ilość mebli wynosiła od 20 – 50 mebli tygodniowo co do wszystkich trzech modeli. Termin realizacji określono od 4-5 tygodni. Wynagrodzenie było uzależnione od rodzaju materiału, który był użyty i przeciętnie cena kształtowała się dla narożnika L. - 1.200 zł, narożnik N. – 1.450 zł, M. – około 1.200 zł, ale ten ostatni model wyprodukowany został jedynie w ilości około 50 sztuk. Płatność miała nastąpić po dostawie, przelewem w terminie 30 dni. Faktury były wystawiane przez pozwanego. W sytuacji, kiedy były składane reklamacje powód wystawiał fakturę wobec pozwanego z tytułu usługi reklamacyjnej. Powód przyjmował meble, które były reklamowane przez jego klientów i którzy odstępowali od umowy. Model N. był całkowicie zapleśniały i nie można było tego naprawić. Były reklamacje, na zapadanie się siedzisk. Powód nie był w stanie naprawić tych mebli i zlecał ich wykonanie innej firmie. Poniesione z tego tytułu koszty były przenoszone na pozwanego poprzez wystawienie faktury z tytułu usługi reklamacyjnej. Pozwany nie reagował na składane reklamacje. Współpraca zakończyła się w 2018r. i 2019r. Zaprzestano jej z powodu nierealizowania reklamacji.

Dowód: zeznania świadka P. K. (00:07:48 – 00:18:09 minuta
rozprawy z dnia 9.02.2022r. k. 208v akt)

W dniu 14 czerwca 2017r. pozwany wystawił wobec powoda Fakturę VAT nr (...) z tytułu sprzedaży 15 sztuk narożnika N. L. i 14 sztuk narożnika N. P na podstawie zamówienia z dnia 24 kwietnia 2017r., na łączną kwotę 39.950,40 zł.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 14.06.2017r. (k. 45 akt), wydanie
zewewnętrzne do (...) (k. 46 akt)

W dniu 20 października 2017r. pozwany wystawił wobec powoda fakturę VAT nr (...) z tytułu sprzedaży 8 narożników L. i 26 narożników N. na podstawie zamówień z września 2017r., na kwotę łączną kwotę brutto 47.133,60 zł.

Dowód: faktura nr (...) z 20.10.2017r. (k. 32 akt)

i wydanie zewnętrzne do faktury nr (...) (k. 31 akt)

W dniu 31 października 2017r. pozwany wystawił wobec powoda fakturę VAT nr (...) z tytułu sprzedaży 6 narożników L. i 27 narożników N. na podstawie zamówień z września 2017r. na łączną kwotę brutto 45.682,20 zł.

Dowód: faktura nr (...) z 31.10.2017r. (k. 36, 62 akt)

i wydanie zewnętrzne do faktury nr (...) (k. 37 akt)

W dniu 19 grudnia 2018r. powód wystawił wobec pozwanego fakturę nr (...) z tytułu usługi reklamacyjnej na kwotę 5.130,76 zł, płatną przelewem do dnia 18 stycznia 2019r.

Dowód: faktura nr (...) z 19.12.2018r. (k. 19 akt)

W piśmie z dnia 20 grudnia 2018r. powód wskazał przyczyny reklamacji nr (...), (...), (...). Z uwagi na zapleśnienie mebla spowodowane zbyt dużą wilgotnością stelaża klient odstąpił od umowy zakupu mebla N., czego konsekwencją był zwrot mebla. Z tego tytułu została wystawiona faktura obciążeniowa (...). Kolejną reklamacją, z powodu której klient zwrócił meble jest zgłoszenie o nr (...). Mebel po niecałym roku użytkowania zapadł się tak bardzo, że nie było możliwe jego dalsze użytkowanie.

Reklamacja (...) spowodowana została brakiem nawiertów, a co za tym idzie brakiem możliwości montażu mebla, klient zgłosił reklamację. Z powodu braku jej realizacji odstąpił od umowy zakupu wyprodukowanego przez pozwanego mebla N., czego konsekwencją był zwrot mebla.

Dowód: pismo powoda do pozwanego z dnia 20.12.2018r. (k. 20 akt),

reklamacje składane przez S. Nabytek s.r.o. z P. (k. 21 – 22

akt), dokumentacja zdjęciowa 9k. 23 akt), korespondencja mailowa

(k. 24 – 30 akt),

W dniu 12 kwietnia 2019r. pozwany wystawił wobec powoda fakturę VAT korektę do faktury (...) z 17.10.2017r. z tytułu zwrotu narożnika L. na kwotę 1.414,50 zł.

Dowód; faktura VAT korekta nr (...) z 12.04.2019r. (k. 80 akt)

W dniu 21 maja 2019r. powód wystawił wobec pozwanego fakturę nr (...) z tytułu usługi reklamacyjnej na kwotę 1.656,56 zł.

Dowód: faktura nr (...) (k. 47 akt)

W dniu 21 maja 2019r. powód wystawił wobec pozwanego fakturę (...) z tytułu usługi reklamacyjnej na kwotę 1.948,32 zł, płatną przelewem do dnia 28 maja 2019r.

Dowód: faktura nr (...) z 21.05.2019r. (k. 54 akt)

W dniu 21 maja 2019r., w piśmie dotyczącym faktury (...), skierowanym do pozwanego, powód wyjaśnił, że klient odstąpił od umowy zakupu wyprodukowanego przez pozwanego mebla N., czego konsekwencją jest zwrot mebla.

Dowód: pismo powoda z 21.05.2019r. (k. 53 akt)

Pismem z dnia 16 lipca 2019r. stanowiącym odpowiedź na pismo z dnia 21 maja 2019r., dotyczące reklamacji nr (...) wiceprezes zarządu pozwanego R. J. poinformował powoda, że w dniu 26 lipca 2019r. stawi się u niego przedstawiciel firmy w celu dokonania oględzin mebla stanowiącego przedmiot reklamacji. Wezwał powoda o przygotowanie pełnej dokumentacji dotyczącej reklamacji, dokumentów poświadczających pochodzenie mebla od powoda, wyeksponowanie mebla na czas oględzin i umożliwienie wykonania dokumentacji fotograficznej celem rozpatrzenia reklamacji.

Dowód: pismo pozwanego z dnia 16.07.2019r. z dowodem nadania (k. 150- 151 akt)

W piśmie z dnia 22 czerwca 2019r., dotyczącym faktury (...) powód wyjaśnił, powołując się na wcześniejsze pismo dotyczące faktury, że klient odstąpił od zakupu z uwagi na bardzo niską jakość wyprodukowanego mebla.

Dowód: pismo powoda z 22.06.2019r. (k. 51 akt)

W dniu 22 listopada 2019r. powód wystawił wobec pozwanego fakturę VAT nr (...) z tytułu usługi reklamacyjnej na kwotę 1.673,35 zł, płatną przelewem do dnia 29 listopada 2019r.

Dowód: faktura nr (...) z 22.11.2019r. (k. 64 akt)

Pismem z dnia 22 listopada 2019r., dotyczącym reklamacji (...) powód poinformował pozwanego, że otrzymał zwrot mebla N., na którym widnieją etykiety produkcyjne pozwanego. Klient odstąpił od umowy z uwagi na bardzo głośnie skrzypienie mebla, zapadanie się pianek. Z tego powodu została wystawiona faktura obciążeniowa (...).

Dowód: pismo powoda do pozwanego z dnia 22.11.2019r. (k. 63 akt)

W dniu 26 listopada 2019r. powód wystawił wobec pozwanego fakturę (...) z tytułu usługi reklamacyjnej na kwotę 1.705,81 zł, płatną przelewem do dnia 26 grudnia 2019r.

Dowód: faktura nr (...) (k. 69 akt)

Pismem z dnia 26 listopada 2019r. powód poinformował pozwanego, że otrzymał zwrot mebla L. lewy. Klient odstąpił od umowy ze względu na wadę konstrukcyjną (nieodpowiednio przymocowaną sprężynę do ramy mebla). W związku z tym została wystawiona faktura obciążeniowa (...). Mebel znajduje się w siedzibie powoda, gotowy do zwrotu.

Dowód: pismo powoda do pozwanego z 26.11.2019r. (k. 68 akt)

W dniu 26 listopada 2019r. powód wystawił wobec pozwanego fakturę (...) z tytułu usługi reklamacyjnej na kwotę 1.870,39 zł, płatną przelewem do dnia 26 grudnia 2019r.

Dowód: faktura nr (...) (k. 74 akt)

Pismem z dnia 26 listopada 2019r. powód poinformował pozwanego, że otrzymał zwrot mebla N. lewy. Klient odstąpił od umowy ze względu na wadę konstrukcyjną (nieprawidłowe sklejenie stelaża). W związku z tym została wystawiona faktura obciążeniowa (...). Mebel znajduje się w siedzibie powoda, gotowy do zwrotu.

Dowód: pismo powoda do pozwanego z 26.11.2019r. (k. 73 akt)

W dniu 15 maja 2020r., a następnie w dniu 17 września 2020r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 15.399,69 zł z tytułu faktur VAT nr (...) na kwotę 5.130,76 zł, (...) na kwotę 1.414,50 zł, (...) na kwotę 1.656,56 zł, (...) na kwotę 1.948,32 zł, (...) na kwotę 1.673,35 zł, (...) na kwotę 1.705,81 zł i (...) na kwotę 1.870,39 zł w terminie siedmiu dni pod rygorem wszczęcia postępowania sądowego.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 15.05.2020r. z dowodem nadania (k. 81 – 82

akt), ostateczne wezwanie do zapłaty z 17.09.2020r. (k. 83 – 84 akt)

(...) były sprzedawane do Czech i do Słowacji. Stamtąd składano reklamacje. Pozwany został zobowiązany do umieszczania na produkowanych przez siebie meblach etykiety potwierdzającej, że mebel ten został przez niego wyprodukowany. Pozwany umieszczał również etykietę ze wskazaniem konkretnego tapicera. Na jednym z mebli jest etykieta logistyczna z kodem kreskowym, umieszczana na zewnętrznym opakowaniu. Pozwany wystawił jedną fakturę korektę uznając zasadność reklamacji. Później jednak kwestionował tę fakturę. Reklamacje były składane drogą mailową wraz z kompletem dokumentacji, czyli zgłoszeniem reklamacyjnym od klienta docelowego, dokumentacją zdjęciową. W dalszym przebiegu współpracy uzgodniono, że powód będzie dosyłać zdjęcie etykiety produkcyjnej z wewnątrz mebla, o co wnioskował pozwany. W momencie, kiedy dosyłało etykiety i tak nie uznawał reklamacji. Pozwany wykonywał meble N., L. i M. po zakończeniu współpracy z poprzednim wykonawcą. Po zakończeniu współpracy z pozwanym meble L. wycofano z produkcji, a narożniki N. i M. zaczęła wykonywać inna firma. Obecnie również narożnik N. został wycofany z handlu. Wobec poprzedniego producenta i następnego po pozwanym były również składane reklamacje. Z tymi producentami reklamacje były uwzględniane, dokonywano naprawy mebli lub wymiany w zależności od wady. Jedynie z pozwanym był problem. Reklamacje były później składane pocztą. Dotyczyły mebli, które mieściły się w 24 – miesięcznym okresie gwarancyjnym. N. i L. były sprzedawane w 99% do Czech i Słowacji, a 1% on line na terenie Polski. Pojedyncze sztuki były również sprzedawane klientom detalicznym. Powód ma ustaloną procedurę reklamacyjną z siecią handlową w Czechach i Słowacji. Przesyłane od nich reklamacje były przesyłane pozwanemu. Ani powód ani pozwany nie mieli serwisu na terenie Czech i Słowacji. Była natomiast możliwość wysyłania uszkodzonych elementów na wymianę. Serwis sieci klienta powoda mógł dokonywać takich napraw. Czas realizacji reklamacji składanych przez sieć w Czechach i na Słowacji wynosił 30 dni. Powód nie mógł dochować tego terminu, bo pozwany kwestionował składane reklamacje i nie dostarczał elementów mebli, które można było przekazać na wymianę. Czasami trudno było zrobić zdjęcie etykiety bo była na złączeniu wewnątrz mebla. Klient nie zawsze przysyłał zdjęcia tych etykiet. Po odesłaniu mebla można było jednak łatwo ustalić producenta. Powód sam robił zdjęcia etykiet. Wynagrodzenie za usługę reklamacyjną to koszt zakupienia i wysłania nowego mebla. Czasami faktura za usługę reklamacyjną była refakturą kosztów którymi obciążył powoda klient czeski lub słowacki. Etykiety wewnątrz mebla były papierowe ze wskazaniem kto wyprodukował mebel i w którym tygodniu roku. Powód wysłał pozwanemu wzór etykiety, na której pozwany miał wskazywać tydzień wyprodukowania. Numer ID to tydzień

wyprodukowania. Poprzedni producent po tym numerze miał oznaczyć ukośnik z literką D (firma (...)). Gdy powód skończył współpracę z tą firmą, do pozwanego wysłano wzór etykiety bez litery D. Powód nie sprawdzał jakości mebli produkowanych przez pozwanego. Były one dostarczane do powoda zapakowane, a potem bez rozpakowywania ładowane na samochód, który jechał do Czech i Słowacji.

Dowód: zeznania świadka P. K. (00:18:09 – 01:00:00 minuta

rozprawy z dnia 9.02.2022r. k. 208v – 210 akt), tłumaczenie z języka

czeskiego korespondencji i składanych reklamacji z języka niemieckiego i

czeskiego (k. 85 – 100 akt), dokumenty reklamacyjne i rozliczeniowe

powoda i czeskiego odbiorcy (k. 179 – 190 akt), korespondencja mailowa

stron dotycząca składanych reklamacji (k. 125 – 149 akt), etykiety

reklamowanych mebli (k. 162 – 167 akt)

Do kalkulacji za cenę mebla pozwany dolicza koszty ewentualnej reklamacji. Początkowo współpraca układała się bardzo dobrze. Przyjęto, że gwarancja mebli wynosi 24 miesiące od momentu wystawienia faktury czyli od fizycznej dostawy. Reklamacje były rozpoznawane zwykle do 30 dni. Dotyczyło to również reklamacji składanych przez odbiorcę mebli z Czech i Słowacji. W połowie 2017r. zdarzyło się, że dostarczono pozwanemu reklamowany mebel, który nie był jego produkcji. Zastosowano w nim czarną zszywkę, którą pozwany używa jedynie na targi do mebli pokazowych, ze względu na wysoką cenę. Zauważyli to pracownicy produkcji. Od tego momentu zarząd nakazał wnikliwie analizować wszystkie meble zgłoszone do reklamacji. Nie ma problemu z identyfikacją mebli. Raz powód wystawił fakturę mimo że reklamacja była uwzględniona. Od czerwca, lipca 2017r. powód przestał regulować należności pozwanego, twierdząc że pozwany ma zobowiązania wobec niego. W momencie składania reklamacji meble były u odbiorców końcowych. Po jakimś czasie meble te były w magazynie powoda.

Dowód: zeznania prezesa zarządu komplementariusza pozwanego P. P.

(01:03:40 – 01:20:30 minuta rozprawy z dnia 7.06.2016r. k. 210- 210v akt)

(...) objęte przedmiotem reklamacji składanych przez odbiorcę powoda były wykonywane przez pozwanego. W wyniku oględzin ustalono ich wady, które uzasadniały złożone reklamacje. (...) wykonano niepoprawnie. Niezgodności wykonania mebli ze sztuką obniżają wartość i jakość mebli dając użytkownikom uzasadnione roszczenia reklamacyjne. Odpowiedzialnym za stwierdzone wady jest pozwany, który był zobowiązany do ich usunięcia i doprowadzenia do zgodności z zamówieniem. Większość wad (poza jedną) należała do usuwalnych.

Dowód: opinia biegłego sądowego inż. T. C. (k. 223 – 227 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów, zeznań świadka P. K., opinii biegłego sądowego inż. T. C. i częściowo prezesa zarządu komplementariusza pozwanego P. P..

Sąd nie dał wiary zeznaniom prezesa zarządu komplementariusza, że zakwestionowano reklamacje, co do których zgłoszono bardzo wysokie faktury reklamacyjne ze względu na brak wykazania pochodzenia mebli. Sąd nie dał wiary jego zeznaniom, że ani razu pozwany nie otrzymał etykiet lub zdjęć świadczących, że są to meble wyprodukowane w fabryce pozwanego. Zeznania te są sprzeczne z jego zeznaniami, kiedy potwierdził, że nie było problemów w identyfikacji mebli. Ponadto są one sprzeczne z innymi dowodami przeprowadzonymi w sprawie, w szczególności z dokumentami i z opinią biegłego.

Sąd zważył co następuje:

Strony łączyła ustna umowa o dzieło przez którą przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia (art.627 kodeksu cywilnego).

W umowie ustalono zasady współpracy, procedurę składania zamówień, sposób dostaw i ustalania wynagrodzenia w zależności od cen poszczególnych rodzajów mebli a także terminy płatności i terminy rozpatrywania reklamacji. Pozwany miał wykonywać trzy rodzaje mebli w oparciu o dostarczone przez powoda projekty na zasadach podwykonawstwa z własnych materiałów. Ilość zleczanych przez powoda mebli do wykonania uzależniona była od zamówień składanych przez jego zagranicznego odbiorcę funkcjonującego w Czechach i Słowacji. Wyprodukowane przez pozwanego meble były pakowane i dostarczane przez pozwanego do powoda, który bez sprawdzania ich jakości i bez rozpakowywania, przekazywał je transportem do zagranicznego odbiorcy.

Niektóre z wyprodukowanych przez pozwanego mebli posiadały wady, które ujawniły się dopiero po pewnym czasie ich użytkowania przez konsumentów. Składane przez nich reklamacje zgłaszane sprzedawcy – klientowi powoda, były przekazywane przez powoda pozwanemu w sytuacjach, gdy dotyczyły mebli produkowanych przez pozwanego. Postępowanie dowodowe, w szczególności dokumenty reklamacyjne i opinia biegłego, potwierdziło prawidłowość kierowania tych reklamacji do pozwanego, który zaprzeczał by był producentem wadliwych mebli. Mimo możliwości naprawienia większości reklamowanych mebli postawa pozwanego, który negocjował ten obowiązek, doprowadziła do odstąpienia kupujących od umowy i konieczność zwrotu całości ceny zakupu wadliwych mebli. Poniesione przez powoda z tego tytułu koszty zostały zasadnie przeniesione na pozwanego, wobec którego wystawiono faktury VAT załączone do pozwu.

Do odpowiedzialności za wady dzieła, zgodnie z art. 638 § 1 k.c., stosuje się odpowiednio przepisy o rękojmi przy sprzedaży. Sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę (art. 556 k.c.)

Zgodnie zaś z art. 560 § 1 k.c. jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. Ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli rzecz była już wymieniona lub naprawiana przez sprzedawcę albo sprzedawca nie uczynił zadość obowiązkowi wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady. Kupujący nie może odstąpić od umowy, jeżeli wada jest nieistotna (art. 560 § 4 k.c.). Postępowanie dowodowe wykazało, że wszystkie wady były istotne.

Art. 561 kodeksu cywilnego wprowadza obowiązek sprzedawcy wymiany rzeczy wadliwej na wolną od wad i usunięcia wady na żądanie kupującego w rozsądnym czasie bez nadmiernych niedogodności dla kupującego, a zgodnie z art. 561³ k.c. koszty wymiany lub naprawy ponosi sprzedawca. W szczególności obejmuje to koszty demontażu i dostarczenia rzeczy, robocizny, materiałów oraz ponownego zamontowania i uruchomienia.

Z uwagi na powyższe Sąd uznał zasadność roszczeń zgłoszonych przez powoda i uwzględnił powództwo w całości łącznie z dochodzonymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, których uprawnienie do dochodzenia wynika z art. 7 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (t.j. Dz.U. 2019 r. poz. 118) w pierwotnym brzmieniu.

Orzeczenie o kosztach postępowania wydano na podstawie wynikającej z art. 98 k.p.c. zasady odpowiedzialności za wynik sprawy i obciążono nimi w całości pozwanego. Na koszty te złożyła się opłata sądowa w kwocie 100 zł, wynagrodzenie biegłego w wysokości 2.770,05 zł oraz wynagrodzenia pełnomocników stron ustalone w oparciu o § 2 pkt.5 rozporządzeń Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. poz.1800 z późn. zm) i w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. poz. 1804 z późn. zm.) wraz z opłatami skarbowymi od pełnomocnictw w wysokości po 17 zł. Na koszty, które pozwany ma obowiązek zwrócić powodowi złożyła się opłata sądowa i zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego w wysokości 2000 zł a także wynagrodzenie pełnomocnika. Część wynagrodzenia biegłego, nie pokryta zaliczką powoda została poniesiona tymczasowo przez Skarb Państwa i kwota ta podlegała ściąganiu od pozwanego.

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś

INFORMACJA

zgodnie z art.369 § 1¹ k.p.c. termin do wniesienia apelacji wynosi trzy tygodnie,